

SAK 5/2022

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2023

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter blåkveite i 2023 for Sametinget, jf. lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 4-3. Sametingets innspill blir vedlagt i sin helhet. Den foreslåtte reguleringen legger til rette for samiske interesser da kystfiskeflåten reguleres som åpen gruppe.

Det vises til forslag til ny forskrift om fiskeritillatelse og kvotefaktorer som er sendt på høring med frist 12. februar 2022. Det legges til grunn at høringen ikke får virkning for reguleringen for 2023.

1 SAMMENDRAG

Reguleringsopplegget for fisket etter blåkveite foreslås i hovedsak videreført i 2023. Fiskeridirektøren foreslår at kystflåtens direktefiske reguleres med to perioder, og at det settes av en bifangststavsetning når direktefiske ikke er tillatt. Denne foreslås noe økt for 2023. Foreslåtte maksimalkvoter er redusert med om lag 5% i forhold til 2022 for kystflåten, mens bifangststavsetningen er noe økt. Trålere og konvensjonelle havfiskefartøy foreslås regulert med fartøyskvoter på 78 tonn, det samme som i 2022.

2 FISKET I 2021

Den norske kvoten av blåkveite var i 2021 på 13 755 tonn, hvorav 71 tonn var avsatt til forskning. Trålerne og konvensjonelle havfiskefartøy hadde en samlet gruppekvote på 5 394 tonn. Kystflåten under 28 meter disponerte til sammen 8 090 tonn, hvorav 290 tonn var avsatt til bifangst når det direkte fisket ikke var tillatt. Det ble avsatt 200 tonn til kystfartøy over 28 meter som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket. Tabell 1 viser kvoter, fangst, restkvote og førstehandsverdi av blåkveite fordelt på fartøygrupper i 2021.

Tabell 1: Fangst og førstehandsverdi i 2021

Fartøygruppe	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)	Verdi (mill. kr)	Antall fartøy
Trålere	5 394	3 397	-121	113,3	38
Konvensjonelle havfiskefartøy		2 119		81,8	22
Fartøy under 28 meter største lengde	8 090	8333	-243	199,3	529
Fartøy over 28 meter største lengde	200	127	73	3,9	24
Forskningsfangst	71	1	70		1
Annet					
Totalt	13 755	13 976	-221	398,3	614

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og konsesjons- og deltakerregister per 17. oktober 2022

I 2021 utgjorde det norske fisket av blåkveite 13 976 tonn, noe som innebærer at totalkvoten ble overfisket med 221 tonn. Førstehåndsverdien var nesten 400 millioner kroner.

De to områdene i Nordland som var stengt for fiske i flere år på bakgrunn av funn av for høye verdier av fremmedstoffer i blåkveite, ble i 2016 åpnet for fiske i forkant av første periode. Det har ikke blitt gjort funn som tilsier at områder bør stenges for fiske de seinere år.

3 REGULERINGEN I 2022

På møtet i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite. Denne innebærer at Norge får en andel på 51 %, Russland får 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

Videre ble partene i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2021 enige om en totalkvote på 23 500 tonn for 2022, og 1 500 tonn til å utføre oppgavene beskrevet i «Joint Norwegian-Russian Scientific Research Program». Med de fastsatte fordelingsnøkklene og en overføring fra Russland til Norge på 240 tonn ga dette en kvote til Norge på 12 975 tonn. 750 tonn av dette var til forskningsformål.

Av den norske kvoten ble 71 tonn avsatt til forskning og 200 tonn til dekning av bifangst for kystfartøy over 28 meter som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket. Kvoten ble videre fordelt med en gruppekvote på 7 622 tonn for kystfartøy under 28 meter største lengde, hvorav 222 tonn ble avsatt til dekning av bifangst når direkte fiske ikke er tillatt. Havfiskefartøy, konvensjonelle havfiskefartøy og trålere, ble tildelt en samlet gruppekvote på 5 082 tonn.

Reguleringen av fisket i 2022 består av følgende elementer:

- Bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, kunne delta i det direkte fisket etter blåkveite.
- Tillatt med et direkte fiske i to perioder fra og med 23. mai til periodekvoten var beregnet oppfisket (24. juni) og fra og med 8. august til periodekvoten var beregnet oppfisket (25. august).
- Fisket i de to periodene ble regulert med periodekvoter på henholdsvis 5 200 i første periode og 2 200 tonn i andre periode.
- Fartøyene ble tildelt maksimalkvoter differensierte etter største lengde som ved periodeoppstart var som følger:

Tabell 2: Maksimalkvoter 2022

Største lengde	Maksimalkvote
0 – 13,9 meter	20 tonn
14 – 19,9 meter	22,5 tonn
20 – 27,9 meter	25 tonn

- Det ble ikke gjort noen refordeling i andre periode
- Det ble ikke satt fiskeforbud i områder og perioder på grunn av internasjonale militærøvelser (såkalte «skytevindu»).
- Fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket ikke var tillatt, kunne ha inntil 7 % bifangst av blåkveite beregnet per uke. Bifangsten for

konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde var i tillegg begrenset til 20 tonn.

- Fangst av blåkveite utenom direktefisket trekkes fra fartøyenes maksimalkvote
- Trålere og konvensjonelle havfiskefartøy er regulert med en fartøykvote på 78 tonn. Denne kvoten skal også dekke bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2022

Tabell 3 gir en oversikt over fangst av blåkveite fordelt på fartøygrupper per 17. oktober i år. Av Norges kvote på 12 975 tonn, står det ca. 1 502 tonn igjen. Det er ikke registrert forskningsfangst så langt i år. Når det gjelder havfiskeflåten, har 21 konvensjonelle havfiskefartøy og 37 trålere landet fangst av blåkveite så langt i 2022.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2022

Fartøygruppe	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)	Verdi (mill. kr)	Antall fartøy
Trålere	5 082	2 123	1 396	83,0	37
Konvensjonelle havfiskefartøy		1 563		78,5	21
Fartøy under 28 meter sl.	7 622	7 735	-113	242,2	530
Fartøy over 28 meter sl.	200	51	149	2,4	19
Forskningsfangst	71	0	71		
Annet					
Totalt	12 975	11 473	1 502	406,1	608

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og konsesjons- og deltakerregister per 17. oktober 2022

Tabell 4 viser status over fangst, førstehandsverdi og deltakelse av fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap. Det har blitt landet 316 tonn blåkveite som bifangst når direktefisket ikke er tillatt. Det gjenstår 36 tonn av kystflåtens periodekvoter og bifangstavsetning på til sammen 7 822 tonn.

Tabell 4: Fangst og deltakelse av konvensjonelle fartøy under 28 meter største lengde i 2022

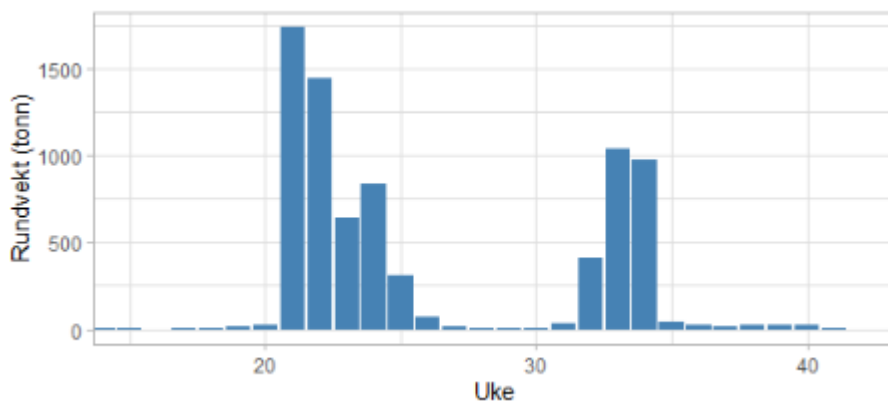
	Fangst (tonn)	Antall fartøy
Bifangst før direktefiske	45	87
Direktefiske 1. periode	4 983	324
Bifangst mellomperiode	92	67
Direktefiske 2. periode	2 436	220
Bifangst etter direktefiske	179	77
Totalt	7 735	530

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 17. oktober 2022

Som tabell 4 viser, har 530 kystfartøy landet blåkveite så langt i år, mot 544 fartøy i 2021. Den reelle deltakelsen i direktefisket har vært noe lavere, siden en del fartøy kun har landet blåkveite som bifangst.

Deltakelsen og fisketakten i første periode var relativt god. Fisketakten var rask tidlig i perioden, avtok noe etter hvert og det direkte fisket ble stoppet fra og med 25. juni. I andre periode økte fisketakten etter den første uken og var relativt høy de to påfølgende ukene. Det

direkte fisket ble stoppet 26. august. Ettersom fisket har blitt avviklet på relativt kort tid de siste årene, har man valgt å videreføre maksimalkvotene på samme nivå som i de tre siste årene, se tabell 6.

Figur 1: Fangst per uke, konvensjonelle fartøy under 28 meter største lengde i 2022
Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 13. oktober 2022

5 BESTANDSSITUASJONEN

5.1 STATUS

Fangstbar biomasse (lengde ≥ 45 cm) økte fra 2007 til 2014. Etter dette viser fangstbar biomasse en nedadgående trend, men er over føre-var biomasse (B_{pa}). Fisketrykket har vært økende siden 2008 og er på det høyeste i tidsserien. Fisketrykket overstiger føre-var-grensen (HR_{pa}). Rekrutteringen av ettåringer er veldig varierende. Årsklassene 2013 og 2017 var forholdsvis gode, men estimatet av den sistnevnte er noe usikkert.

Dette er en langlivet, lavproduktiv art som begrunner et lavt fangstpress. Historisk har kvoter blitt fastsatt høyere enn rådgivningen tilsier, og fangstene har overskredet kvotene.

5.2 FORVALTNINGSRÅD

ICES anbefaler i henhold til føre-var tilnærming at fangstene ikke skal overstige 18 494 tonn i 2023. Dette gjenspeiler en fiskedødelighet på 0,035, som er føre-var grense for fiskedødelighet.

6 RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2023

På møtet i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene som nevnt enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite som gir Norge en andel på 51 %, Russland 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon har fastsatt en totalkvote på 23 500 tonn for 2023, hvilket innebærer en kvote til Norge på 12 735 tonn, hvorav inntil 750 tonn kan avsettes til forskningsformål.

7 REGULERING AV FISKET I 2023

7.1 AVSETNING TIL FORSKNINGSFORMÅL

Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2023. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningskvoteordningen, forskningsformål og lærlingskvoter for 2022 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. En eventuell avsetning til forskning og undervisning vil gå til fradrag på totalkvoten. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering.

7.2 FORDELING AV NORSK KVOTE

Etter innføringen av totalkvoter i 2009 ble tidligere regulering som ga 60% til kystflåten og 40% til havflåten i hovedsak videreført. Fra 2018 ble det innført en gruppekvote for havfiskeflåten og bifangstavsetninger til kystflåten. Dette foreslås videreført i 2023.

For å unngå at totalkvoten overfiskes, er det nødvendig å holde tilbake et begrenset kvantum til uunngåelig bifangst for kystfartøy over 28 meter største lengde. Faktisk fangst fra denne gruppen har i 2020 og 2021 vært om lag 125 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår en avsetning til uunngåelig bifangst for kystfartøy over 28 meter på 200 tonn.

Fiskeridirektøren legger til grunn en tilsvarende fordeling mellom kystflåten og kystfartøy over 28 meter største lengde, konvensjonelle havfiskefartøy og trålere som tidligere år. Mengden bifangst fra kystfartøy under 28 meter har variert betydelig de seneste årene og avsetningen foreslås økt i forhold til foregående år.

Fiskeridirektøren foreslår en kvote på 7 000 tonn for kystflåtens direktefiske etter blåkveite i 2023, samt en avsetning til bifangst på 478 tonn når direktefiske ikke er tillatt.

Videre foreslår fiskeridirektøren at konvensjonelle havfiskefartøy og trålere reguleres innenfor en samlet gruppekvote på 4 986 tonn blåkveite.

7.3 REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET

7.3.1 Fangstperiode

Den gjeldende reguleringsordningen i kystfisket har funnet sin form over tid. Det forhold at Norge og Russland med virkning fra 2010 fastsatte en totalkvote har ikke endret rammene vesentlig for reguleringen av fisket nasjonalt. Fiskeridirektøren finner det derfor hensiktsmessig å videreføre ordningen med å regulere fisket etter blåkveite innenfor avgrensede perioder.

Det direkte fisket har vært tillatt i to perioder de siste 14 årene som det framgår av tabell 5. Det er svært varierende fra år til år hvor raskt fisket avvikles. Fartøyene har kunnet delta i begge periodene, men innenfor respektive maksimalkvoter.

Tabell 5: Antall perioder og antall uker med direktefiske etter blåkveite

År	Antall perioder åpent for direktefiske	Antall uker åpent for direktefiske
2013	To perioder	8 uker
2014	To (første periode ikke stoppet)	14 uker
2015	To (første periode ikke stoppet)	12 uker
2016	To perioder	5 uker
2017	To perioder	5 uker
2018	To perioder	7 uker
2019	To perioder	5 uker
2020	To perioder	5 uker
2021	To perioder	13 uker
2022	To perioder	8 uker

Fiskeridirektøren ba i 2019 om innspill på om fisket kan gjennomføres med en periode. De fleste høringsinstansene mente at to perioder er den mest hensiktsmessige måten å gjennomføre fisket på.

Tilsvarende som inneværende år vil fiskeridirektøren som følge av dette i utgangspunktet foreslå at fisket i 2023 reguleres med to perioder der fisket stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. For å ta høyde for perioder med vanskelige vær- og fangstforhold gis fartøyene anledning til å delta i begge periodene.

Fiskeridirektoratet har mottatt innspill fra bedriften Andøya Space AS om faste fangstperioder for bedre planlegging av deres oppskytningsaktiviteter. Bedriften ønsker at man som en prøveordning fastsetter 1. juni og 1. august som faste oppstartsdatoer for periodene. Disse kan evalueres etter 2-3 år. Fiskeridirektoratet bemerker at lengden av fangstperiodene varierer betydelig avhengig av vær og andre fangstforhold. Andøya Space vil derfor fortsatt være utsatt for usikkerhet rundt dette. Bedriften peker på april/mai og medio august til oktober som attraktive perioder. Oppstart av første periode etter mai og oppstart av andre periode slik at direktefisket kan forventes ferdigstilt, dog med usikkerhet, i løpet av august kan være aktuelt.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkveite i to perioder. Første periode fra og med mandag 29. mai og andre periode fra og med mandag 31. juli. Fisket stoppes når de respektive periodekvotene er beregnet oppfisket.

Kystflåtens periodekvoter ble i inneværende år fordelt med om lag 70 % i første og 30 % i andre periode. Foregående år var fordelingen 60/40, mens det tidligere år har 70/30 mellom periodene. Med 60/40-fordeling måtte det gjøres refordeling i andre periode for å legge til rette for at periodekvoten skulle bli utnyttet fullt ut. Fiskeridirektoratet finner på denne bakgrunn fordelingen med 70 % i første periode og 30 % i andre periode mest hensiktsmessig.

Fiskeridirektøren foreslår at 67 % av kystflåtens kvote kan fiskes i første periode, 27 % i andre periode og 6% avsettes til bifangst.

7.3.2 Maksimalkvoter

I årene 2012-2022 har det vært fastsatt følgende maksimalkvoter:

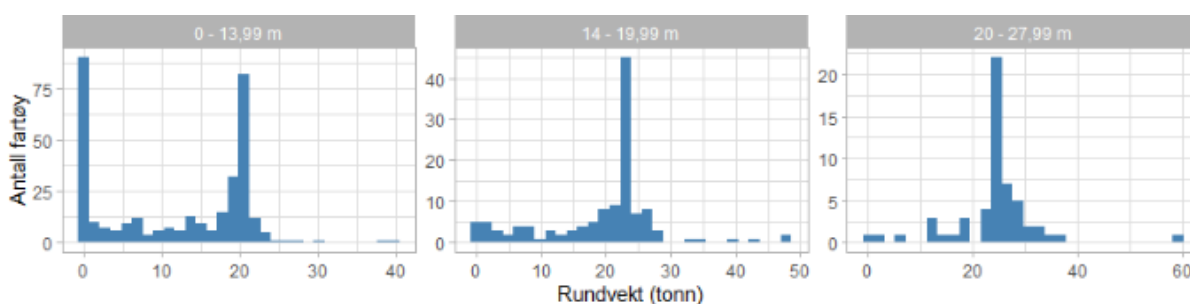
Tabell 6: Maksimalkvoter 2012-2022

Største lengde	Maksimalkvote 2012-2014	Maksimalkvote 2015	Maksimalkvote 2016	Maksimalkvote 2017-2022
0 - 13,9 meter	12,5 tonn	15 tonn	18 tonn	20 tonn
14 - 19,9 meter	15 tonn	17,5 tonn	21 tonn	22,5 tonn
20 - 27,9 meter	17,5 tonn	20 tonn	24 tonn	25 tonn

Ettersom det ikke er innført deltakerbegrensning i fisket etter blåkveite er det potensielt mange fartøy som vil kunne fiske på en forholdsvis liten kvote. Interessen synes å være høyere når kvotene øker. Videre er fisketakten avhengig av vær- og fangstforhold. Disse har vært gode de siste årene. Ved gode fangstforhold og høy deltakelse vil fisket kunne avvikles på svært kort tid. Direktefisket har blitt betegnet som et kappfiske som er lite forutsigbart. Kappfisket bidrar til en uheldig markedsituasjon, og landindustrien ser helst at fisket strekkes ut over tid.

Men også refordelinger bidrar til et uforutsigbart fiske. Fisket har blitt avviklet på relativt kort tid de siste årene, med unntak av 2021. Fisketakten var lavere dette året, noe som kan skyldes framskyndet oppstart pga. covid-19-situasjonen, begrensninger som følge av militærøvelser og deltakelse i andre fiskerier. I 2022 var fisketakten noe raskere, med 8 uker mot 13 i 2021 og hovedsakelig 5 uker i perioden 2016-2020.

De individuelle fartøyenes kvoteutnyttelse er illustrert i figur 2. Med unntak for de minste fartøyene finner vi at kategorien med de fleste fartøyene har en fangst på om lag maksimalkvoten. Dette gjelder for alle lengdegruppene i kystgruppen. Gjennomsnittsfangsten for gruppene var 12, 19 og 24 tonn, tilsvarende utnyttelse av maksimalkvoten på henholdsvis 59, 86 og 97%.

Figur 2: Histogram over fangst per fartøy, konvensjonelle fartøy under 28 meter største lengde i 2022. Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 13. oktober 2022

På denne bakgrunn foreslås det en reduksjon i de størrelsesdifferensierte maksimalkvoter som vist i tabell 7. Maksimalkvotene tilsvarer en overregulering på om lag 55%, da med en antatt deltagelse i direktefisket på henholdsvis 344, 140 og 55 fartøy i de respektive gruppene.

Tabell 7: Forslag til maksimalkvoter i 2023

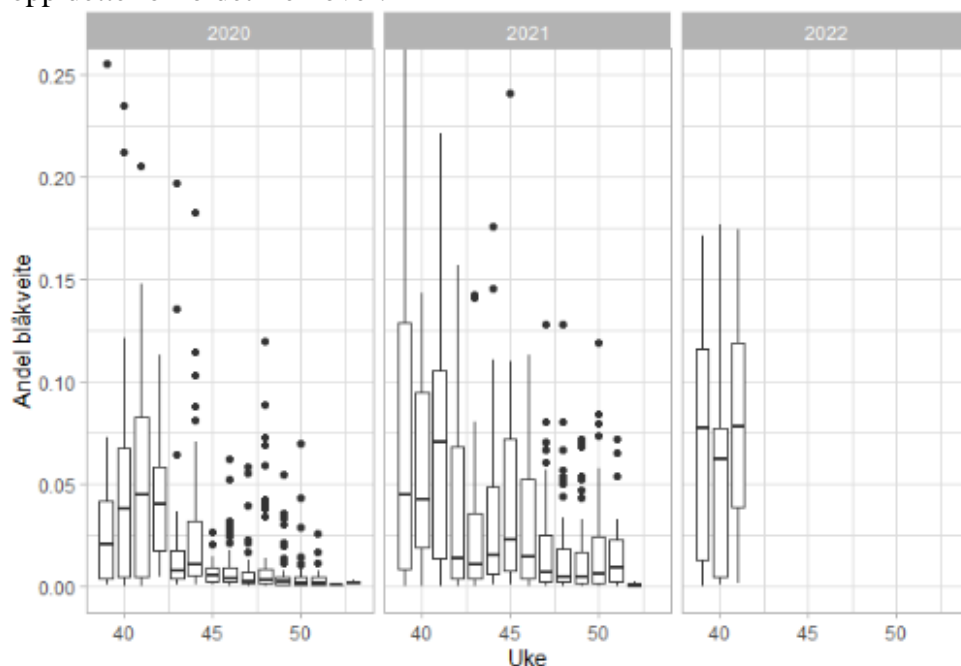
Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	19,0 tonn
14 - 19,9 meter	21,4 tonn
20 - 27,9 meter	23,8 tonn

Fiskeridirektøren foreslår maksimalkvoter som gitt i tabell 7.

7.3.3 Bifangst

Fiskeridirektoratet har notert at mengden blåkveite som har medført inndragning av fangstverdi fra kystflåten har økt over tid. Dette kan indikere at fiskeflåten i økende grad opplever problemer med å holde andelen blåkveite innenfor grenseverdien på 7 %.

Figur 3 illustrerer andelen blåkveite i landingene per fartøy per uke. Den horisontale streken angir medianverdien. Andelen varierer betydelig og er generelt høyest i oktober for så å falle til lave nivå i november og desember. Medianverdien er i all hovedsak under 7%, men noen av fartøyene har høyere andel blåkveite i enkeltturer. Eksempelvis har om lag halvparten av fartøyene mer enn 7,5% blåkveite i ukene 39 til 41 i 2022. Andelen ser også ut til å ha økt noe de siste årene. Dette kan ha sammenheng med både fiskernes valg og endringer i tilgjengeligheten for artene som fiskes, inklusiv blåkveiten selv. Utbredelsen av blåkveite kan ha blitt mer kystnær og spesielt hyse kan ha trukket lengre ut fra kysten. Begge faktorer kan bidra til at andelen blåkveite øker. Det er viktig å tilrettelegge for at all fangst rapporteres og at fisket kan gjennomføres. Dersom andelen blåkveite fortsetter å være høy på fiskefeltene vil myndighetene måtte vurdere tiltak som tilrettelegger for fisket. Myndighetene vil derfor følge opp dette forholdet fremover.

Figur 3: BoksploTT over andelen blåkveite i ukelandinger der det er rapportert blåkveite uke 39-52 i årene 2020 til nå. Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 11. oktober 2022

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket ikke lenger er tillatt, kan ha inntil 7 % blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke, videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at blåkveite tatt som bifangst når det ikke er adgang til direktefiske, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

Gruppen konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde utgjør 65 fartøy. Dersom disse skal tildeles en kvote som skal kunne tas i et direktefiske, vil det innebære et betydelig kvantum på bekostning av de øvrige gruppene. Etter fiskeridirektørens oppfatning er det ikke hensiktsmessig med en liberalisering av reguleringen for denne gruppen. Det legges da også til grunn at rederne ved utskiftning til større fartøy gjorde et valg som innebar at de ikke kan delta i et direktefiske etter blåkveite.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde ikke kan ha mer enn 20 tonn blåkveite som bifangst i løpet av 2023.

7.4 REGULERING AV FISKET FOR TRÅLERE OG KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Inneværende år har trålere og konvensjonelle havfiskefartøy kunnet fiske og lande en fartøykvote på 78 tonn blåkveite. Denne kvoten skal også dekke eventuell bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

Deltakelsen til trålere og konvensjonelle havfiskefartøy har i foregående år vært forutsigbar og ganske stabil. De fleste fartøyene utnytter kvoten godt. I 2021 (2020) deltok 38 (39) trålere og 22 (27) konvensjonelle havfiskefartøy. Så langt i 2022 har 37 trålere og 21 konvensjonelle havfiskefartøy landet fangst av blåkveite. Tatt i betraktning reduksjonen i totalkvoten, foreslås det en tilsvarende reduksjon av fartøykvotene neste år.

For 2023 foreslår fiskeridirektøren at trålerne og konvensjonelle havfiskefartøy tildeles en fartøykvote på 78 tonn blåkveite. Denne kvoten kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst i andre fiskerier.

7.5 FREMMEDSTOFFER I BLÅKVEITE

Havforskningsinstituttet har foretatt en basisundersøkelse for blåkveite ved prøvetaking i perioden 2006-2008. Det er gjennomført oppfølgingsundersøkelser i perioden 2011-2015 og i 2017-2022.

På bakgrunn av resultatene fra basisundersøkelsen og oppfølgingsundersøkelsene ble det bestemt å stenge for fiske etter blåkveite, først et område ved Trænadjupet i 2011, og deretter et område langs Eggakanten utenfor Lofoten i 2012. Disse stengningene ble videreført fram til og med 2015.

Undersøkelsene har vist at det er betydelig variasjon i nivåene av dioksiner og dioksinlignende PCB i blåkveite fra år til år i alle områder som er undersøkt. Generelt er det vist at nivåene har vært høyest for prøver av fisk fanget i perioden 2006-2008 og i 2012, mens blåkveite fanget i 2011, 2013 og 2014 har hatt lavere verdier. Analysene fra 2015 viste et stabilt lavere nivå, og Mattilsynet anbefalte derfor at de to områdene kunne åpnes for fiske i 2016. Etter dette har ingen områder blitt stengt på denne bakgrunn.

Det vil fremdeles være behov for tett overvåkning av nivåene av fremmedstoffer, særlig dioksiner og dioksinlignende PCB. I 2020 til 2022 har HI tatt prøver av blåkveite fra områder vest av Svalbard, langs eggakanten rundt 73°N, utenfor Øst-Finnmark og ved Trænabanken. Resultatene for 2020, 2021 og de foreløpige resultatene for 2022 (det foreligger foreløpig kun resultater for metaller), viser at nivåene av miljøgifter i blåkveite fra disse områdene ligger under grenseverdiene for mattrygghet. Bare noen få enkeltfisk har verdier over grenseverdiene.

7.6 RØKTINGSFREKVENS

Røktingsfrekvensen av garn i blåkveitefiske varierer med område, tilgjengelighet, værforhold og andre faktorer. I mange tilfeller bidrar dette til betydelig kortere røktingsfrekvens tidlig i fisket enn hva som er maksimalt tillatt. Dette er gunstig av hensyn til både kvalitet og mer optimal høsting. Fiskeridirektoratet finner det likevel riktig å minne om at blåkveitegarn skal røktes minst annen hver dag. Dette primært av dyrevelferdshensyn, men forsøk har vist at bunndyr, fortrinnsvis lus, kan angripe fisken allerede i en tidlig fase, noe som igjen kan føre til redusert kvalitet, samt uakseptabelt utkast.

7.7 TAP AV GARN

Erfaring fra opprenskingstoktene etter tapte fiskeredskaper viser at blåkveitegarn sammen med teiner representerer den største faren for skjult beskatning («spøkelsesfiske») over tid. Denne redskapstypen har derfor høyest prioritet under det årlige opprenskingstoktet. Det finnes fremdeles garnlenker fra blåkveitefisket som ikke er meldt tapt, men dette kan defineres som unntaksvis.

Fiskeridirektoratet opplever generelt en positiv dialog med fiskerinæringen rundt kravet til at tapte fiskeredskaper fra blant annet blåkveitefisket skal meldes dersom ikke egen gjenfinning lykkes jfr. § 69 i Høstingsforskriften. Vi registrerer imidlertid utfordringer i 2022 med hensyn til direkte rapportering gjennom Barentswatch. Dette har vi imøtekommet på en størst mulig fleksibel håndtering opp mot den enkelte fisker.

Fiskeridirektoratet tilstreber i størst mulig grad å levere tilbake blant annet blåkveitegarn til eier. Vi ser tendenser til at enkelte aktører nærmest forventer at tilbakelevering, ellers ønsker en ikke å melde fra om tapet. Tilbakelevering har vært og er avhengig av opprenskingsfartøyets fremdriftsplan og logistikk. Det er viktig å klargjøre at dette er uakseptabelt og fiskeren har en plikt til å melde tap, dersom ikke garnlenken gjenfinnes, jf. § 69 i høstingsforskriften.